

Biotehniški center Naklo

STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE NA POLJSKEM V OKVIRU PROGRAMA ERASMUS+ »GimBC-Po«

17. 4.-30. 4. 2016

Avtor: Anja Kokelj 3.M

Stara Oselica, maj 2016

Nedelja (17. 4. 2016)

Naša pot se je pričela v jutranjih urah, z zborom pred našo šolo. Prtljago smo nesli na avtobus in ob osmih krenili proti Poljski. Imeli smo nekaj kratkih postankov za hrano in stranišče. Na Dunaju sta se zamenjala voznika avtobusa. Med vožnjo smo opazovali pokrajino, ki je postajala vse bolj ravna. Peljali smo se čez Avstrijo in Slovaško. Ob dvajsetih smo prečkali Slovaško Poljsko mejo in čez dve uri prispeli v Krakow. Celotna pot je trajala tirinajst ur. V Hostlu Good Bye Lenin nas je počakala večerja, ki so nam jo dostavili iz restavracije. Vsi utrujeni smo se razdelili v sobe in odšli spat.

Slika 3: Ravnine in vetrnice v Nemčiji

Slika 2: Sončni zahod na Češkem

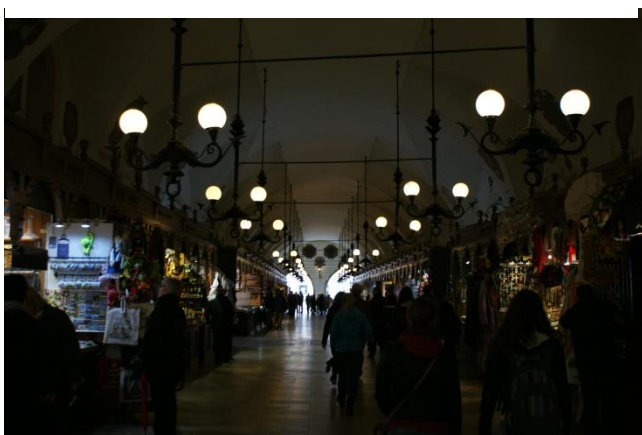
Slika 1: Poslikava po steni hostla Good bye Lenin

Ponedeljek (18. 4. 2016)

V kleti hostla smo pojedli zajtrk. Kmalu nas je že čakal vodič Tom, ki nam je razkazal Krakow. To je eno najstarejših mest na Poljskem. Včasih je bilo celo glavno mesto, nato so zaradi boljše geografske lege sedež prestavili v Varšavo. Razložil nam je, da je poljski jezik zelo zahteven, imajo več različnih spolov in sklonov, kot mi. Vodič nam je predstavil in razložil zgodovino bazilike Saint Mary. Obiskali smo tudi najstarejšo, še danes stoječo univerzo. Med drugim je to tudi najstarejša stavba v mestu. Videli smo tudi nekaj cerkva in grad. Po končanem ogledu nas je čakalo kosilo v restavraciji blizu Hostla, nato pa ogled Auschwitza. Na poti do tja smo si na avtobusu ogledali katek film na to temo. Pred vstopom so nas pregledali, kakor na letališču. Res zelo skrbijo za varnost. Vsak je dobil svoje slušalke, po katerih smo lahko razločno in dovolj naglas slišali vodičino razlago. Izvedeli smo veliko podrobnosti, katere so me pretresle. Za ne delo so ljudi zapirali v celice, ali jih celo ustrelili. Stranišča so bila skupna, za opravljanje potrebe pa so imeli manj kot minuto časa. Najbolj sta me šokirali sobi, v katerih so bili čevlji in lasje umrlih ljudi. Stopili smo tudi v plinsko celico, kjer so usmrtili na milijone ljudi. To ja pustilo name res velik vtis. Od Auschwitza smo se odpeljali nekaj kilometrov stran v Auschwitz II. Tam smo odšli na stolp in videli kako velik je bil Birkenau. Nekatere lesene stavbe so bile že požgane, od njih so ostali samo zidani dimniki. Vlaku, s katerim so ljudi pripeljali v taborišče, je bil zelo majhen, glede na število ljudi, ki so potovali v njem. Namesto oken so bile majhne odprtine. Med potjo niso dobivali ne hrane, ne pijače. Videli smo tudi napis v spomin žrtvam v slovenskem jeziku. Že pred obiskom Auschwitza sem si ogledala kar nekaj filmov na to temo, a v živo se me je stvar še toliko bolj dotaknila. Na avtobusu je bilo vse tiho in mirno. Po večerji smo spakirali stvari, saj je bila to naša zadna noč v Good Bye Leninu.

Slika 4: Bazilika Saint Mary

Slika 6: Tržnica v Krakowu

Slika 5: Najstarejša še stoječa univerza na svetu

Slika 14: Kovčki usmrčenih judov

Slika 13: Stavbe v Auschwitz I

Slika 12: Kletke za zaornike

Slika 11: Plinsa komora

Slika 10: Vhod v Auschwitz II

Slika 9: Pogled z razglednega stolpa

Slika 8: Vlak s katerim so pripeljali žrtve v taborišče

Slika 7: Spominska tabla v slovenskem jeziku

Torek (19. 4. 2016)

Vstali smo ob petih, iz hotela smo odšli ob pol šestih. S seboj smo vzeli tudi pakete s hrano, ki so nam jih pripravili v restavraciji. Ob šesti smo se z avtobusom odpravili proti Naklu. Vožnja je trajala kar 8 ur, seveda pa smo si privoščili tudi postanke. Nastanili smo se v Art Caffé hotelu. Tu je bil prijeten ambijent in prijazno osebje. Razdelili pa smo se v sobe za tri in pet oseb. Z veseljem smo pojedli vso kosilo ki so nam ga pripravili. Dobili smo pečenega piščanca s sirom, pomfri in solato. Ob petih smo se zbrali pred hotelom in odšli na sprehod. Profesorica angleščine nam je razkazala mesto Naklo. Ogledali smo si nekaj cerkva, starih šol, kipov in tako dalje. Po triurnem spoznavanju mesta smo se ustavili v kavarni in si privoščili zaslužen pijačo. Ob osmih so nam pripravili večerjo. Nato smo dolgo v noč igrali Jungle speed. Sledil je tuš in kot muhe smo popadali v posteljo.

Slika 15: Cerkev svetega Stanislava v Naklem

Sreda (20. 4. 2016)

Vstali smo ob 6:30. Čez pol ure nas je že čakal zajtrk. Jajca, salama, sir, paradižnik, kumare, marmelade, kruh, kava, čaj... Ob osmih smo se odpravili do pristanišča, kjer so na sprejeli najpomembnejši predstavniki občine in šole. Pripravili so celo kulturni program. Zelo so bili veseli, da smo prišli in so nas zelo lepo sprejeli. Pripravili so nekaj govorov, postregli pa so nam tudi z okusno torto, kavo in čajem. Sledil je izlet v narodni park Borek. Za nas so imeli pripravljene igre. V gozdu smo opravljali različne naloge in se tako povezali skupaj z poljskimi dijaki. Po končani aktivnosti smo si ob ognju spekli hrenovke. Sledil je predavanje biologa, ki se v preostem času ukvarja s fotografiranjem divjih živali. Pokazal nam je svojo opremo, pripomočke in slike. Najbolj všeč mi je bila slika malih divjih prašickov. Na nekatere živali mora čakati tudi deset ur. Za to pa je potrebno veliko vztrajnosti. Po končanem ogledu fotografij smo se odpeljali proti hotelu. Popoldne smo odšli v telovadnico osnovne šole. Najprej smo si jo ogledali. Sišali smo kako glasen zvonec imajo, ko je zazvonilo smo se zelo ustrašili. Všeč mi je bilo, ker so na steni imeli vse kralje, ki so kadarkoli kraljevali Poljski. Šola je bila posvečena papežu Janezu Pavlu II, v njegovo čast imajo sobo posvečeno njemu. Podpisali smo se tudi v knjigo gostov. V telovadnici smo z Poljaki imeli tekmo odbojke, bilo je napeto. Kmalu smo se vrnili v hotel. Imeli smo dve uri prostega časa. Me smo obiskale bližno kavarno in trgovino. Ob osmih nas je že čakala večerja. Jedli smo ražnjiče in krompir. Kot prilogo smo dobili res okusno solato, ki pa tokrat ni bila sladka, kakor je značilno za poljake. Po obilnem obroku smo imeli malo počitka, nato pa se nas je nekaj odpravilo na kratek sprehod po mestu. Sledil je še tuš in postelja.

Slika 16: Med govorom

Slika 17: Spoznavanje

Slika 18: Skupinska slika na našem sprejemu

Slika 20: Dejavnosti v gozdu

Slika 21: Peka hrenovk

Slika 19: Oprema za slikanje divjih živali

Slika 22: Soba posvećena papežu Janezu Pavlu II

Slika 23: Po odigrani tekmi odbojke

Četrtek (21. 4. 2016)

Tokrat smo vstali ob sedmih. Ob pol osmih nas je ze cagal zajterk. Ob 9:30 smo se odpravili v šolo. Tam so nas čakali poljski sošolci. Prvo uro nam je profesorica predavala o njihovem poizkusu z vetrnicami in piščanci. Na razdalji 50, 500 in 1000m so postavili piščance. Ko so jih zredili so izmerili njihovo kvaliteto mesa, ugotovili so da je kvaliteta zelo podobna. Različne pa so bile le kilaže piščancev. Tako, da je z ekonomskega vidika bolje, da živali gojimo dlje od vetrnih elektraren, saj bo njihova kilaža večja. Drugo uro so nam predavali o Poljsko zgodovini. Presenetilo me je da je bila država v nekem obdobju izbrisana iz zemljevida, polastile so se jo druge države. Dve dijakinji sta nam predstavili zgodovino njihovih družin. Zelo sta se potrudili in s seboj prinesli tudi slike in razne dokumente. Potem smo obiskali uro angleščine. Razdelili smo se v šest mešanih skupin ter se pomerili v različnih igrah. Pri prvi smo morali črkovati besedo iz balona, pri drugi prepoznati živali po glasovih, pri tretji po besedilu pesmi raztaviti slike in zadnja naloga, iz napisanih besed sestavit smiselen stavek. Po seštevkju točk je naša skupina zasedla prvo mesto. Po odmoru je sledilo spoznavanje slovenskih in poljskih mest. Ukvarjali smo se z nemo karto Poljske in skušali ugotoviki, kje se nahaja kakšno mesto. Za tem smo rešili nekaj učnih listov na temo geografije. Sledil je odmor za malico. Sledila je ura spoznavanja s poljskimi dijaki. V zanimivem dialogu smo se predstavljali drug grugemu in se spoznavali. Po koncu pouka smo se odpeljali nazaj v hotel, kjer nas je že čakalo kosilo. po obroku smo se oblekli v kopalke in odšli proti kopaljšču. Tam smo uživali eno uro. Po plavanju in savni se je prav prilegla okusna večerja. Vsi utrujeni smo se odpravili spat.

Slika 25: Ura angleščine

Slika 26: Živali na šoljskem vrtu

Slika 24: Spoznavanje

Petek (22. 4. 2016)

Zajtrk smo imeli ob pol osmih. Nato smo se odpravili v šolo, tokrat na bolj praktična izobraževanja. Slovenski dijaki smo se razdelili na tri skupine, ter se pomešali s poljaki. Prvo uro smo mikroskopirali. Raziskovali smo mikofikozes in kandido ter njuni posledici na živalih. Drugo uro smo sadili rože, urejali smo šolski vrt. Podarili so nam rože pod imenom lilijevec. Tretjo uro smo preučevali peresa, ptiče, gnezda. Jajca smo položili v inkubator. V temni sobi smo pod lučjo opazovali zarodke v jajcu. Na tak način ugotovijo ali je jajce oplojeno ali ni. Razkazali so nam cvetličarsko delavnico. Naredili smo si venčke iz cvetja. Za darilo so nam podarili dekorativno rožico. Zadnja delavnica, ki so nam jo pripravili je bila nekaj sto metrov izven šole. Skupaj z dijaki smo vozili traktorje. Nato so nam ponudili klobasice, a smo jih morali zavrniti, ker nas je v hotelu že čakalo kosilo. Odpeljalismo se na zelenico igrati golf. Gospod nam je razložil kako drži palico in kako moramo udariti žogico. Sprva smo imel nekaj težav, a smo se kmalu naučili. Poskusili smo žigico poslati čim dlje, pri tem smo imeli kar veliko težav, ker nismo zadeli žogice. Veliko smo se nasmejali. Poskušali smo žogice spraviti iz peska ter čez vodo, to pa je bilo še težje. V poslopju zraven igrišča so nam pripravili pogostitev. Klobasice so nam po igranju golfa dobro dele. Pocrkljali so nas tudi s pecivom, čajem in kavo. Po končanem druženju smo se odpravili nazaj v hotel.

Slika 27: Mikroskopiranje gliv

Slika 29: Priprava jajc za inkubator

Slika 28: Sajenje rož na šolskem vrtu

Slika 33: Izdelava venčkov

Slika 32: Vožnja v šolskem traktorju

Slika 30: Začetni zamahi s palicami

Slika 31: Igranje golfa v pesku

Sobota (23. 4. 2016)

Zajtrkovali smo od osmih do devetih. Ob desetih so nas čakali poljski sošolci. Jaz sem skupaj s Špelo odšla h Aliciji. Najprej nas je njen oče odpeljal do trgovine kjer smo kupili nekaj živil. Nato smo se odpeljali k nej domov. Predstavila nama je svojo družino. Pogostili so naju s kavo, piškoti in krofi. Razkazala nama je njihovo kmetijo. Krave, bike, konja z imenom Kuba, 15 psov. Vozili pa sva tudi 'viličarja' in traktor Classe. Kmetija se mi je zdela zanimiva a nekoliko manj urejena kot sem navajena, sicer pa so imeli veliko strojev. Sladilo je kosilo. Pripravili so nam pohan zrezek z krompirjem, rdečo peso in rdečim zeljem. Bilo je zelo okusno. Po kosilu smo igrali xbox. Najprej sva s Špelo igrali tenis. Nato sem z Alicijino mlajšo sestro igrala odbojko, zlahka me je premagala. Nihče ni znal angleško, Alicija in Paulina sta znali le nekaj osnovnih fraz. Sporazumevali smo se s pantomimo, po pojsko in po slovensko. Nekaere besede so si zelo podobna, ali so celi iste. Nekaj pred drugo uro nas je njen dedek odpeljal na ranč kjer smo skrtačili konje in upregli kočijo. Naredili smo velik krog po podeželju. Videli smo veliko močverji, lovskih opazovalnic, ptic in srn. Po prihodu nazaj na kmetijo smo jahali konja. Jaz sem jahala prvič, zato je bilo sprva malce težko. A bilo mi je zelo všeč, čisto sem vzljubila konje in kar malo žal mi je, da tudi doma nimamo kakšnega. Čakala nas je pot nazaj do Alixijinega doma. Tam smo spekli hrenoavke in piščančje fileje. Ker je bila ura že skoraj sedem nas je fant najstarejše Alixijine sestre odpeljal do hotela. On je bil edini ki je znal angleško iz cele družine. Našega skupnega dneva je bilo žal konec.

Slika 35: Vožnja s traktorjem pri gostiteljski družini

Slika 36: Priprava kočije

Slika 34: Jahanje konja

Nedelja (24. 4. 2016)

Vstali smo ob šestih, zajtrk pa nas je čakal že od pol sedmih. Z avtobusom smo se peljali 200 km severneje v Gdansk. Z vodičem smo se dobili na Dolgi ulici, ki je najbolj poznana in priljubljena ulica v mestu. Na trgu stoji Neptunov vodnjak. Legenda pravi, da so ljudje vanj metali denar, to pa Neptunu ni bilo všeč. Zato je vodo spremenil v alkoholno zlato tekočino, ki ji danes pravijo zlata voda. Povsod po mestu so hodili ljudje v rumenih majicah z narcisami v roki. Zbirali smo denar za bolnico za umirajoče ljudi. Tudi mi smo darovali nekaj denarja in dobili narciso, kar je res lepa gesta. Obiskali smo tudi največjo cerkev iz opeke, sprejme lahko do 25000 ljudi. Najprej je bila katoliška, zdaj pa je protestantska. Povzpeli smo se na vrh cerkve, do tje je vodilo več kot 400 stopnic. Ampak razgled nas je očasal, videli smo celotno mesto, tja do morja. V pristanišču smo si ogledali kolesje, ki sta ga včasih poganjala dva človeka. Sestradani smo se odpravili proti restavraciji Swojski Smak, kjer so nam postregli z govejo juho, kromperjem in mrežno pečenko. Nato smo se odpeljali v katedralo poslušat kratek koncert ogromnih orgel. Zvok je bil res imeniten. Nazadnje smo se odpeljali v Sopot, kjer letujejo znani poljaki. Sprehodili smo se do Baltika. Pogled na morje me je očaral, kljub mrazu in vetru sem na obali izjemno uživala. A dan se je počasi iztekel in vrniti smo se morali v Naklo. V hotel smo prišli ob devetih zvečer.

Slika 38: Dolga ulica z vodnjakom

Slika 39: Porušeno mesto leta 1945

Slika 37: Fahrenheitova temperaturna lestvica

Slika 41: Ogromne orgle

Slika 40: Razgled s stolpa

Slika 42: Skupinska slika

Slika 43: Pogled na Baltsko morje

Ponedeljek (25. 4. 2016)

Budilka nas je zbudila ob sedmih, čez pol ure pa smo pozajtrkovali. Najprej smo obiskali prašičjo farmo. Lansko leto so prodali 315000 ton mesa. Zase pravijo, da so srednje veliki kmetje, za Slovenske razmere pa ima ogromno kmetijo. Oblekli smo si bele zaščitne obleke, še na noge smo si dali vrečke. Izgledali smo kot astronauti. V naročju smo lahko držali male pujske. Prisostvovali smo pri kemični kastraciji, ščipanju zobkov in rezanju repkov. Pujski so mi kar malo smilili, ker so od strahu grozno cvilili. Prašiče s 30kg preselijo v druge prostore, tam jih v šestih meseci zredijo do 110kg. Ogledali smo si tudi druge prostore. Na koncu ogleda so nam prijazni poljaki pripravili pecivo, čaj in kavo. Podarili so nam tudi nekaj reklamnega gradiva. Kar nemorem se načuditi, kako gostoljubni so poljaki. Potem smo se ustavili na konjski farmi. Razkazali so nam konje in sedla. Med drugim smo tudi jahali konje. Konji so me res navdušili, mogoče si bom nekoč kupila konja in začela jahati. Nato smo se odpravili na kmetijo, kjer imajo 534 krav. Zopet smo se oblekli v bele zaščitne obleke. Njihov način kmetovanja je zelo avtomatiziran. Krava v svojem najboljšem obdobju lahko da celo 50l mleka na dan. Njihovo mleko prodajo po 0. 26 € na liter, kar me je presenetilo, saj je pri nas klub višjemu standardu prodajna cena za liter mleka nekje tudi nižja. Čakala nas je še ovčje farma. Tam imajo 250 samic, ko vse ovce povržejo pa jih je skupaj okoli 700. Jangenčki so bili prav srčkani. Odpeljali smo se nazaj v hotel, kjer nas je čakalo izvrstno kosilo. Pripravili so nam pohan zrezek, pomfri in solato. Popoldne smo se z avtobusom odpeljali v šolo, kjer so za nas priprav aerobiko. Prav prijetno se je bilo malo razmigati. Poljski sovrstniki so nam zaigrali njihovo predstavo o zgodovini Poljske. Samo za nas so jo prevedli tudi v Angleški jezik. Sledila je tekma odbojke, dijaki so igrali proti profesorjem. Po igri smo se družili s poljskimi sošolci in ob ognju pekli klobase. Na nogometnem igrišču smo se pomerili v nogometu. Po vseh športnih aktivnostih se je strašno prilegel tuš in postelja.

Slika 45: Kastracija prašičev

Slika 44: Jahanje konj

Slika 46: Kravja farma

Slika 47: Molzni stroji

Slika 48: Ovčja farma

Torek (26. 4. 2016)

Po zajtrku in nekajurni vožnji smo prišli v Turun. Tam smo si najprej ogledali poševni stolp. Poševen je postal zaradi nestabilnih tal ob reki Visli. Legenda pravi, da če ti uspe stati ob tem poševnem zidu ti bo partner vse življenje zvest. V hiši Nikolaja Kopernika smo si prosto ogledali posamezne prostore. Videli smo slike, instrumente, knjige, celo njegovo diplomu. Najbolj všeč so mi bili instrumenti, s katerim je preučeval vesolje. Brez vse tehnologije, ki jo poznamo danes, mu res ni bilo lahko. Obiskali smo tudi najstarejšo cerkev v Turunu. Posvečena je Janezu Evangelistu in Janezu Krstniku. V njej je tudi drugi največji zvon na Poljskem. Ima stranski oltar, ki je bil posvečen družini Kopernik. Sprehodili smo se do mestnega trga kjer je pred mestno hišo stal kip Nikolaja Kopernika. Naredili smo nekaj skupinskih fotografij. Imeli smo nekaj prostega časa. Me smo se odločile da gremo na razgledni stolp. Po nekaj sto stopnicah smo vse zadihane prispele na vrh. Razgled na mesto me je osupnil. Poiskale smo vse znamenitosti, ki smo si jih pred tem ogledali. Videli smo tudi univerzo in zapor sredi mesta. Iz zunanje strani je zapor izgledal čisto uredno. Profesorica nam je povedala, da so včasih punce pod okni govorile s svojimi fanti. Sedaj je tem le pripor. Z autobusom smo odšli v nekakšno hišo eksperimentov. Tam smo spoznavali zakone narave na zanimiu način. Veliko smo se nasmejali in naučili. Spoznali smo, da laho s svojimi mislimi premaknemo kroglico, poizkusili smo kako zgleda pogled skozi oči pijanega in zadrogiranega človeka, ukvarjali smo se z UV svetlobo, s pomočjo programa smo se postarali za več deset let, spreminjali smo zvok svojega glasu... Z avtobusom odšli do trdnjave, ki je včasih varoval mesto Torun. To je bila le ena izmed mnogih trdnjav, na srečo je nikdar ni bilo treba uporabiti. Imeli so res veliko taktik za zaščito. Tam smo pojedli tudi kosilo. Sledil je obisk planetarijuma, zelo me je očarala predstavitev. Vsak je dobil svoje slušalke, da smo lahko predstavitev poslušali v angleščini. Izvedeli smo mnogo stvari o galaksiji v kateri se nahajamo. Nato nas je že čakal avtobus nazaj v Naklo. Utrujeni smo bili od poti, smo samo pojedli večerjo in odšli spat.

Slika 51: Poševni stolp

Slika 50: Razgled s stopla

Slika 49: Najstarejša cerkev v Torunu

Slika 53: Trdnjava ki je včasih ščitila Torun

Slika 52: Prapor v Torunu

Slika 54: Hiša eksperimentov

Sreda (27. 4. 2016)

Zajtrk nas je pričakal ob 6:40, iz hotela pa smo se štirideset minut kasneje. Ogledali smo si rastlinjake z rožami. Tam gojijo tudi bio zelenjavo, ki jo prodaja lokalno. Imajo nekaj ptic in psov. V lasti imajo 35 he posestva. V času našega obiska ni bilo ugodno vreme za rože, zato bodo morali s prodajo še malo počakati. Okolica je bila zelo lepo urejena. Ustavili smo se tudi na konjski farmi. Razkazali so nam kmetijo in peljali smo se s kočijo. Pogreli smo se ob ognju. Odpeljali smo se do živalskega vrta. Najprej smo si ogledali terari in akvarij, kj je bil v stavbi. Najbolj všeč so mi bile ribe, najmanj pa ščurki. Zunaj smo videli ptice in sesalce. Zebra je bila zelo dobrovoljna, ob ograji je tekala z nami sem ter tja. Odpeljali smo se na Bowling, razdelili smo se v skupine in se pomirili. Bilo je zelo zabavno. Za kosilo so nam naročili pice. Na poti nazaj smo se ustavili v nakupovalnem centru. Imel smo dve uri časa, za nas je bila to dobra priložnost, saj so cene za odtenek nižje kot pri nas. Po prihodu v hotel nas je čakala še večerja. Utrujeni in zadovoljni od celega dneva smo se odpravili spat.

Slika 55: Rastlinjak z rožami

Slika 56: Bowling

Slika 57: Vožnja s kočijo po posestvu

Četrtek (28. 4. 2016)

Vstali smo ob šestih, se umili, uredili in spakirali do konca. Do sedmih smo že spakirali kovčke in jih odnesli na avtobus. Pakiranje je bilo težje, ker so nam gostoljubni poljaki podarili kar nekaj stvari. Pojedli smo zajtrk in si naredili sendviče za na pot. Z poljskim avtobusom smo se odpeljali do šole. Tam smo imeli še zadnje trenutke s poljskimi dijaki in profesorji. Zopet so nam pripravili darila in nekaj lepih govorov. Tudi naši dijaki so predstavili Slovenijo in našo šolo. Alicija je prinesla fotografije našega sobotnega druženja. Kljub temu da se nismo veliko pogovarjali smo se zelo povezali. Prav hudo mi je bilo, ko smo odšli. Naš dan se je nadaljeval z vožnjo. Zaradi zastojev smo v češki Krumlov prispeli malo po polnoči.

Slika 60: Poljski šolski avtobus

Slika 59: Poslovilna prireditev

Slika 58: Hostel na Češkem

Petek (29. 4. 2016)

Zjutraj smo spakirali ter pojedli zajtrk, ki sta nam ga prinesla profesorja. Z vodičem smo se dobili na mestnem trgu. Povedal nam je kar nekaj legend o mestu v katerem živi. Odšli smo na razgledni stolp, kjer smo lahko videli vse mesto, ki smo ga že prej prehodili. Sledil je obisk labirinta. To je bil labirint z zrcali, zelo je bilo smešno, ker smo se zaletavali v zrcala in kot kure brez glave izkali izhod. Opazvali smo se tudi v različnih zrcalih. Nekatera so nas podaljšala, druga skrajšala, tretja popačila itd. Nato smo imeli nekaj prostega časa, da smo si lahko šli po nakupih ali na kavo. Imeli smo kosilo v restavraciji Don Julius v hoteu Zlatý Anděl. Hrana je bila res vrhnska. Najprej smo dobili juho, nato glavno jed in na koncu še sladico. Ambient je bil prekrasen. Ogljedali smo si še dvorec Roselberg, vodič nam je razložil, kako so živeli v tistih časih. Zanimivo se mi zdi kakšno razkošje so imeli višji sloji, kljub temu, kaj so preživljali nižji sloji. Po ogledu smo se ustaili pred hostlom, kjer smo vzeli kovčke in jih odnesli na avtobus. Našega bivanja na Češkem je bilo konec. Ob štirih smo odšli iz Krumlova, čez šest ur pa smo že prišli v Naklo.

Slika 62: Razgled iz hostla

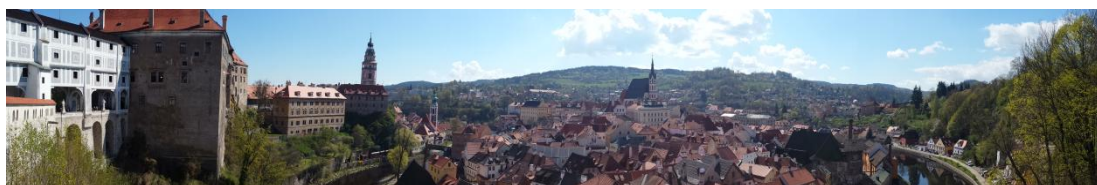
Slika 61: Labirint

Slika 65: Most, ki vodi v mesto

Slika 63: Medved pred gradom

Slika 64: Pogled na mesto Krumlow